

Prezes Rady Ministrów

Donald Tusk

Warszawa, dnia /elektroniczny znacznik czasu/

RM-0610-79-24
UD72

Pan Szymon HOŁOWNIA
Marszałek Sejmu

Szanowny Panie Marszałku,

na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi
projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku rolnym, ustawy o podatkach i opłatach
lokalnych oraz ustawy o opłacie skarbowej.

Do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został
upoważniony Minister Finansów.

Z poważaniem
Donald Tusk
/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Do wiadomości:
wnioskodawca

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o podatku rolnym, ustawy o podatkach i opłatach lokalnych oraz ustawy o opłacie skarbowej

Art. 1. W ustawie z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1176) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 13d ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zwolnienia i ulgi podatkowe określone w art. 12 ust. 1 pkt 3–7, ust. 6, art. 13 i art. 13c stosuje się na wniosek podatnika w drodze decyzji.”;
- 2) w art. 13f w ust. 1 w pkt 1 wyrazy „rozporządzeniu Komisji (UE) nr 702/2014 z dnia 25 czerwca 2014 r. uznającym niektóre kategorie pomocy w sektorach rolnym i leśnym oraz na obszarach wiejskich za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz. Urz. UE L 193 z 01.07.2014, str. 1)” zastępuje się wyrazami „rozporządzeniu Komisji (UE) nr 2022/2472 z dnia 14 grudnia 2022 r. uznającym niektóre kategorie pomocy w sektorach rolnym i leśnym oraz na obszarach wiejskich za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz. Urz. UE L 327 z 21.12.2022, str. 1)”.

Art. 2. W ustawie z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 70, 1313 i 2291) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1a:
 - a) w ust. 1:
 - pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) budynek – obiekt wzniesiony w wyniku robót budowlanych, wraz z instalacjami zapewniającymi możliwość jego użytkowania zgodnie z przeznaczeniem, trwale związany z gruntem, wydzielony z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych oraz który posiada fundamenty i dach, z wyłączeniem obiektu, w którym są lub mogą być gromadzone materiały sypkie, materiały występujące w kawałkach, albo materiały w postaci

ciekłej lub gazowej, którego podstawowym parametrem technicznym wyznaczającym jego przeznaczenie jest pojemność;

2) budowla:

- a) obiekt niebędący budynkiem, wymieniony w załączniku nr 4 do ustawy, wraz z instalacjami zapewniającymi możliwość jego użytkowania zgodnie z przeznaczeniem,
- b) elektrownia wiatrowa, elektrownia jądrowa i elektrownia fotowoltaiczna, biogazownia rolnicza, magazyn energii, kocioł, piec przemysłowy, kolej linowa, wyciąg narciarski oraz skocznia, w części niebędącej budynkiem – wyłącznie w zakresie ich części budowlanych,
- c) urządzenie budowlane – przyłącze oraz urządzenie instalacyjne, w tym służące oczyszczaniu lub gromadzeniu ścieków oraz inne urządzenie techniczne, bezpośrednio związane z budynkiem lub obiektem, o którym mowa w lit. a i b, niezbędne do ich użytkowania zgodnie z przeznaczeniem,
- d) urządzenie techniczne inne niż wymienione w lit. a–c – wyłącznie w zakresie jego części budowlanych,
- e) fundamenty pod maszyny oraz pod urządzenia techniczne, jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową
– wzniesione w wyniku robót budowlanych, także w przypadku, gdy stanowią część obiektu niewymienionego w ustawie;”;

– po pkt 2 dodaje się pkt 2a–2c w brzmieniu:

„2a) obiekt budowlany – budynek lub budowla, z wyłączeniem wyrobisk górniczych, a także niewielkich obiektów stanowiących:

- a) obiekty kultu religijnego – w szczególności kapliczki, krzyże przydrożne i figury,
- b) obiekty architektury ogrodowej – w szczególności posągi i figurki ogrodowe, wodotryski, mostki i pergole, murowane grille, oczka wodne,

- c) obiekty użytkowe służące rekreacji codziennej i utrzymaniu porządku – w szczególności śmietniki, wiaty na wózki dziecięce i rowery oraz obiekty stanowiące wyposażenie placów zabaw dla dzieci;
 - 2b) roboty budowlane – prace polegające na budowie, odbudowie, rozbudowie, nadbudowie, przebudowie lub montażu, do których stosuje się przepisy ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2024 r. poz. 725, 834 i 1222);
 - 2c) trwałe związanie z gruntem – takie połączenie obiektu budowlanego z gruntem, które zapewnia temu obiektowi stabilność i możliwość przeciwdziałania czynnikom zewnętrznym niezależnym od działania człowieka, mogącym zniszczyć, spowodować przemieszczenie lub przesunięcie się obiektu na inne miejsce;”;
- b) po ust. 2b dodaje się ust. 2c w brzmieniu:

„2c. Za część mieszkalną budynku mieszkalnego uznaje się także pomieszczenie przeznaczone do przechowywania pojazdów w tym budynku.”;
- 2) w art. 7:
 - a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) budowle infrastruktury portowej w portach morskich lub przystaniach morskich oraz zajęte pod nie grunty, a także budowle infrastruktury zapewniającej dostęp do portów morskich lub przystani morskich oraz zajęte pod nie grunty;”;
 - b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Zwolnieniu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a tiret pierwsze i pkt 1c, nie podlegają grunty, budynki i budowle wchodzące w skład obiektu infrastruktury usługowej, o którym mowa w ust. 2 pkt 2 załącznika nr 2 do ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym.”;
- 3) w art. 19 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) może zarządzić pobór tych opłat w drodze inkasa oraz określić inkasentów i wysokość wynagrodzenia za inkaso, a także może wprowadzić obowiązek prowadzenia przez inkasentów ewidencji osób zobowiązanych do uiszczania opłaty miejscowej lub opłaty uzdrowskiej oraz określić szczegółowy zakres danych zawartych w tych ewidencjach, uwzględniając konieczność zapewnienia prawidłowego poboru tych opłat;”;

- 4) dodaje się załącznik nr 4 do ustawy w brzmieniu określonym w załączniku do niniejszej ustawy.

Art. 3. W ustawie z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2023 r. poz. 2111 oraz z 2024 r. poz. 1222) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 11 po ust. 1 dodaje się ust. 1a–1d w brzmieniu:

„1a. W przypadku gdy wskutek zmiany organu administracji rządowej lub samorządowej lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 2, właściwego do dokonania czynności urzędowej, wydania zaświadczenia lub zezwolenia (pozwolenia, koncesji) podlegającego opłacie skarbowej, czynność ta została dokonana, zaświadczenie lub zezwolenie (pozwolenie, koncesja) zostało wydane przez organ lub podmiot inny niż ten, do którego złożono zgłoszenie lub wniosek o ich dokonanie lub wydanie, organ ten lub podmiot jest zobowiązany przekazać organowi podatkowemu właściwemu ze względu na:

- 1) złożenie zgłoszenia lub wniosku oraz
 - 2) siedzibę organu administracji publicznej lub podmiotu, który dokonał czynności urzędowej lub wydał zaświadczenie albo zezwolenie (pozwolenie, koncesję)
- informację o zmianie organu lub podmiotu właściwego do dokonania czynności urzędowej, wydania zaświadczenia lub zezwolenia (pozwolenia, koncesji), przy czym informacja taka powinna być przekazana niezwłocznie po dokonaniu czynności urzędowej, wydaniu zaświadczenia lub zezwolenia (pozwolenia, koncesji).

1b. Do informacji, o której mowa w ust. 1a, należy dołączyć kopię dowodu zapłaty opłaty skarbowej, a jeżeli w aktach sprawy nie pozostał ten dowód lub jego kopia, w informacji należy wskazać dodatkowo: imię i nazwisko (nazwę lub firmę) podmiotu, który dokonał zapłaty opłaty skarbowej, jego adres, przedmiot tej opłaty, kwotę zapłaconej opłaty, datę wpłaty oraz numer pokwitowania lub rachunku bankowego, na który dokonano wpłaty.

1c. Organ podatkowy, o którym mowa w ust. 1a pkt 1, jest zobowiązany przekazać kwotę zapłaconej opłaty skarbowej od dokonania czynności urzędowej, wydania zaświadczenia lub zezwolenia (pozwolenia, koncesji) na rachunek właściwego organu podatkowego w terminie 30 dni od dnia otrzymania informacji, o której mowa w ust. 1a.

1d. Jeżeli kwota zapłaconej opłaty skarbowej nie zostanie przekazana w terminie, o którym mowa w ust. 1b, naliczane są odsetki za zwłokę w wysokości ustalonej jak dla

zaległości podatkowych, począwszy od dnia następującego po dniu upływu tego terminu.”;

- 2) w art. 12 w ust. 2 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:
- „3) od złożenia dokumentu, o którym mowa w pkt 2, w formie elektronicznej za pośrednictwem systemu teleinformatycznego:
- a) organ właściwy ze względu na miejsce zamieszkania lub siedzibę mocodawcy, a w przypadku udzielenia pełnomocnictwa przez więcej niż jednego mocodawcę w jednym dokumencie – organ właściwy ze względu na miejsce zamieszkania lub siedzibę mocodawcy, wskazanego w tym dokumencie jako pierwszy, który ma miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
- b) Prezydent miasta stołecznego Warszawy, jeżeli mocodawca lub żaden z mocodawców ustanawiających pełnomocnictwo lub prokurę w jednym dokumencie nie posiada miejsca zamieszkania lub siedziby na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;
- 3) w załączniku do ustawy w części I:
- a) w ust. 41 w kolumnie 2 wyrazy „programu szkolenia” zastępuje się wyrazami „szczegółowego programu kursu specjalistycznego”,
- b) po ust. 41 dodaje się ust. 41a w brzmieniu:

	41a. Stwierdzenie posiadania kadry oraz środków umożliwiających prowadzenie szkoleń osób wykonujących czynności w ruchu zakładu górniczego	105 zł	
--	--	--------	--

Art. 4. Jeżeli przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy wszczęto na wniosek i nie zakończono postępowania o zastosowanie w 2025 r. zwolnienia, o którym mowa w art. 12 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, to postępowanie umarza się, a zwolnienie stosuje się z urzędu.

Art. 5. 1. Osoby fizyczne, z wyłączeniem osób fizycznych, o których mowa w art. 6 ust. 11 ustawy zmienianej w art. 2, które przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy złożyły informację, o której mowa w art. 6 ust. 6 ustawy zmienianej w art. 2, z tytułu przysługującej im odrębnej własności lub współwłasności lokalu stanowiącego pomieszczenie przeznaczone do przechowywania pojazdów w budynku mieszkalnym, nie mają obowiązku złożenia takiej informacji z tytułu w 2025 r.

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, do postępowania w sprawie ustalenia wysokości zobowiązania podatkowego w podatku od nieruchomości, przepisy art. 165 § 5 pkt 1 i art. 200 § 2 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2023 r. poz. 2383 i 2760 oraz z 2024 r. poz. 879) stosuje się odpowiednio.

Art. 6. 1. W 2025 r. podatnicy, o których mowa w art. 6 ust. 9 ustawy zmienianej w art. 2, mogą składać deklaracje na podatek od nieruchomości na rok 2025 w terminie do dnia 31 marca 2025 r., jeżeli spełnią warunki określone w ust. 2.

2. W celu skorzystania z uprawnienia, o którym mowa w ust. 1, podatnicy są obowiązani:

- 1) złożyć do właściwego organu podatkowego w terminie do dnia 31 stycznia 2025 r. pisemne zawiadomienie o skorzystaniu z tego uprawnienia, zawierające:
 - a) nazwę organu podatkowego, do którego zawiadomienie jest kierowane,
 - b) nazwę podatnika składającego zawiadomienie, adres jego siedziby oraz jego identyfikator podatkowy,
 - c) oświadczenie o skorzystaniu z uprawnienia do złożenia deklaracji na podatek od nieruchomości na rok 2025 w terminie do dnia 31 marca 2025 r.;
- 2) bez wezwania organu podatkowego, wpłacić na rachunek właściwej gminy miesięczne raty podatku od nieruchomości:
 - a) za styczeń – w terminie do dnia 31 stycznia 2025 r.,
 - b) za luty – w terminie do dnia 15 lutego 2025 r.,
 - c) za marzec – w terminie do dnia 15 marca 2025 r.

– w wysokości odpowiadającej średniej miesięcznej kwocie należnego podatku za 2024 r.

3. W przypadku gdy uiszczone raty, o których mowa w ust. 2, są:

- 1) niższe niż raty podatku od nieruchomości wynikające ze złożonej deklaracji na podatek od nieruchomości na rok 2025 za miesiące, za które zostały uiszczone, brakująca kwota podatku pozostała do zapłaty podlega, bez wezwania organu podatkowego, wpłacie na rachunek właściwej gminy w terminie do dnia 31 marca 2025 r.; kwota wpłacona w tym terminie nie stanowi zaległości podatkowej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa;
- 2) wyższe niż raty podatku wynikające ze złożonej deklaracji na podatek od nieruchomości na rok 2025 za miesiące, za które zostały uiszczone, kwota powstałej różnicy nie stanowi nadpłaty w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, a do jej zaliczenia lub zwrotu przepis art. 76 tej ustawy stosuje się odpowiednio.

Art. 7. 1. W sprawach indywidualnych z zakresu administracji publicznej o dokonanie czynności urzędowej na podstawie zgłoszenia lub na wniosek, wydanie zaświadczenia na wniosek lub wydanie zezwolenia (pozwolenia, koncesji), wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy art. 11 ust. 1a–1d ustawy zmienianej w art. 3.

2. Jeżeli przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy złożono dokument stwierdzający udzielenie pełnomocnictwa lub prokury, jego odpis, wypis lub kopię, do ustalania właściwości organu podatkowego w sprawie opłaty skarbowej stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 8. Akty prawa miejscowego wydane na podstawie art. 19 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu dotychczasowym, zachowują moc do dnia wejścia w życie aktów prawa miejscowego wydanych na podstawie art. 19 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 9. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2025 r.

Załącznik
do ustawy
z dnia
(Dz. U. z
poz.)

Załącznik nr 4

WYKAZ OBIEKTÓW, O KTÓRYCH MOWA W ART. 1A UST. 1 PKT 2 LIT. A USTAWY

Pozycja	Obiekt
1.	odkryty obiekt sportowy inny niż wymieniony w poz. 2
2.	płyta stadionu, tunel dla zawodników, trybuny – wchodzące w skład stadionu
3.	amfiteatr
4.	zbiornik wody surowej, hala technologiczna, zbiornik retencyjny wody uzdatnionej, odstojnik wód popłucznych – wchodzące w skład stacji uzdatniania wody
5.	stacja zlewna, przepompownia ścieków oczyszczonych, osadnik wstępny, osadnik wtórny, reaktor biologiczny, komora tlenowa, komora rozdziału, komora niedotleniona, komora beztlenowa, zagęszczacz grawitacyjny, instalacja do odwadniania osadów, instalacja do odgazowywania, stacja zagęszczania osadu nadmiernego, stacja dozowania kwasu octowego, zbiornik wyrównawczy cieczy nadosadowej, przepompownia osadu recyrkulowanego i nadmiernego, komora predenitryfikacji – wchodzące w skład oczyszczalni ścieków
6.	obiekt, w którym są lub mogą być gromadzone materiały sypkie, materiały występujące w kawałkach, albo materiały w postaci ciekłej lub gazowej, którego podstawowym parametrem technicznym wyznaczającym jego przeznaczenie jest pojemność, inny niż wymieniony w poz. 4 i poz. 5
7.	obiekt ochronny
8.	nadziemne i podziemne przejście dla pieszych, ciąg pieszy
9.	obiekt hydrotechniczny: zaporą, próg, stopień wodny, jaz, śluza wałowa, syfon, brama przeciwpowodziowa, kanał, śluza żeglowna, opaska brzegowa, ostroga brzegowa, rów melioracyjny inny niż ziemny, obiekt zrzutu wody, obiekt zrzutu ścieków, obudowa ujęć wód podziemnych
10.	obiekt kontenerowy trwale związany z gruntem
11.	wiata z wyłączeniem wiaty wymienionej w art. 1a ust. 1 pkt 2a lit. c
12.	podbudowa słupowa dla linii kablowej, fundament, konstrukcja wsporcza, wolno stojący maszt antenowy, wolno stojąca wieża, szafa telekomunikacyjna, słup telekomunikacyjny – wchodzące w skład sieci telekomunikacyjnej
13.	występujące samodzielnie lub stanowiące element sieci obiekty, których charakterystycznym parametrem jest długość:

	a) wodociąg, gazociąg, ciepłociąg oraz inny rurociąg, b) trakcja elektroenergetyczna, linia elektroenergetyczna, c) linia kablowa podziemna, umieszczona bezpośrednio w ziemi lub nadziemna, z wyłączeniem kabli telekomunikacyjnych dowieszonych do już istniejącej linii kablowej nadziemnej, d) kanalizacja kablowa, z wyłączeniem zainstalowanych w niej kabli, e) kanał technologiczny, z wyłączeniem zainstalowanych w nim kabli, f) kanał inny niż wymieniony w załączniku – wraz z przewodami, fundamentem, podbudową słupową oraz konstrukcją wsporczą, o ile je posiadają
14.	przystań, sztuczna wyspa, basen portowy, dok, falochron, nabrzeże, molo, pirs, pomost, pochylnia, dalba, stawa
15.	pas startowy, droga kołowania, płyta lotniskowa, plac postojowy, plac manewrowy – znajdujące się na terenach lotnisk oraz lądowisko
16.	droga, wjazd, zjazd i wyjazd z drogi, zatoka parkingowa
17.	droga kolejowa, tj. tory kolejowe, w tym rozjazdy i skrzyżowania torów, wchodzące w ich skład szyny, szyny żłobkowe, kierownice, odbojnice, prowadnice, zwrotnice, krzyżownice i inne elementy rozjazdów, podkłady kolejowe i przytwierdzenia, drobne elementy nawierzchni kolejowej, podsypka w tym tłuczeń i piasek, wraz z elementami wymienionymi w pkt 2–11 załącznika nr 1 do ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym
18.	most, wiadukt, estakada, przepust, przejazd
19.	ujęcie wód morskich, ujęcie wód śródlądowych
20.	konstrukcja oporowa, konstrukcja wsporcza inna niż wymieniona w załączniku
21.	tunel
22.	ogrodzenie
23.	składowisko odpadów
24.	parking znajdujący się poza budynkiem, plac postojowy, plac składowy, plac pod śmietnik, podjazd, zadaszenie
25.	wolno stojące: wieża, maszt, oświetlenie zewnętrzne oraz wolno stojące trwale związane z gruntem: instalacja przemysłowa inna niż wymieniona w załączniku, tablica reklamowa, urządzenie reklamowe
26.	wolno stojący komin, chłodnia kominowa
27.	waga samochodowa, waga kolejowa
28.	przekrycie namiotowe, powłoka pneumatyczna, strzelnica, kiosk uliczny, pawilon sprzedaży ulicznej, pawilon wystawowy – trwale związane z gruntem

UZASADNIENIE

I. Potrzeba i cel projektowanej ustawy

Projekt przewiduje zmiany w ustawach: z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym¹⁾, z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych oraz z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej²⁾.

Projektowana nowelizacja ma na celu m.in. wyeliminowanie wątpliwości interpretacyjnych przez doprecyzowanie obowiązujących przepisów i tym samym zapewnienie prawidłowego ich stosowania.

W projekcie przewiduje się wprowadzenie nowych definicji pojęć: „budowla” oraz „budynek” – na potrzeby opodatkowania podatkiem od nieruchomości, doprecyzowanie zasad opodatkowania podatkiem od nieruchomości garaży w budynkach mieszkalnych, doprecyzowanie zakresu zwolnienia z podatku od nieruchomości budowli infrastruktury portowej, zmianę zakresu zwolnienia z podatku od nieruchomości obiektów infrastruktury kolejowej, zmianę zasad korzystania ze zwolnień podmiotowych w podatku rolnym, a także zmianę o charakterze dostosowującym do aktualnie obowiązujących przepisów unijnych w sprawie zasad stosowania ulg dotyczących inwestycji w gospodarstwach rolnych, których warunki muszą spełniać polskie przepisy dotyczące stosowania ulgi inwestycyjnej w podatku rolnym.

Ponadto w projekcie przewiduje się zmiany w ustawie z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej dotyczące przekazywania wpływów z opłaty skarbowej właściwemu organowi podatkowemu przy zmianie organu właściwego w sprawie z zakresu administracji publicznej lub podmiotu wykonującego zadania z zakresu administracji publicznej oraz ustalania właściwości organu podatkowego w przypadku złożenia dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa lub prokury w formie elektronicznej za pośrednictwem systemu teleinformatycznego (na przykład w e-Urzędzie Skarbowym). Proponuje się także zmiany w załączniku do tej ustawy będące konsekwencją zmian wprowadzonych ustawą z dnia 16 czerwca 2023 r. o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw³⁾ i dotyczące ustalenia stawki opłaty skarbowej od stwierdzenia posiadania kadry oraz

¹⁾ Dz. U. z 2024 r. poz. 1176.

²⁾ Dz. U. z 2023 r. poz. 2111, z późn. zm.

³⁾ Dz. U. z 2024 r. poz. 1290.

środków umożliwiających prowadzenie szkoleń osób wykonujących czynności w ruchu zakładu górniczego.

II. Opis szczegółowych rozwiązań zawartych w projekcie:

1) Zmiany w ustawie z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (upr)

- **nadanie nowego brzmienia art. 13d ust. 1 upr określającemu zasady korzystania ze zwolnień i ulg podatkowych**

W obecnym stanie prawnym zwolnienia podmiotowe, przewidziane w art. 12 ust. 2 upr, są przyznawane na wniosek. Rozwiązanie to, jako nadmiernie biurokratyczne, nie jest zasadne, gdyż warunkiem zastosowania zwolnienia jest wyłącznie posiadanie przez podmiot określonego statusu prawnego (uczelni, federacji podmiotów systemu szkolnictwa wyższego i nauki, publicznej i niepublicznej jednostki organizacyjnej objętej systemem oświaty, instytutu naukowego i pomocniczej jednostki naukowej Polskiej Akademii Nauk, prowadzącego zakład pracy chronionej lub zakład aktywności zawodowej), co nie podlega konieczności weryfikacji w trybie postępowania wszczętego wnioskiem podatnika. Okoliczność ta może zostać bowiem zweryfikowana w trybie czynności sprawdzających po złożeniu informacji/deklaracji, gdyż w myśl art. 6a ust. 9 upr obowiązek składania informacji o gruntach oraz deklaracji na podatek rolny dotyczy również podatników korzystających ze zwolnień i ulg na podstawie przepisów upr. Ponadto należy zauważyć, że zarówno w podatku od nieruchomości, jak i w podatku leśnym, zwolnienia przysługujące tym podmiotom nie są przyznawane na wniosek.

Proponuje się zmianę art. 13d ust. 1 upr polegającą na wskazaniu w tym przepisie, że zwolnienia i ulgi podatkowe określone w art. 12 ust. 1 pkt 3–7, ust. 6, art. 13 i art. 13c upr stosuje się na wniosek podatnika w drodze decyzji. Będzie to oznaczać, iż pozostałe zwolnienia i ulgi będą stosowane z urzędu. Skutkiem tej zmiany będzie zniesienie wnioskowego trybu w odniesieniu do zwolnień podmiotowych określonych w art. 12 ust. 2 upr, które będą stosowane *ex lege*.

Projektowana zmiana spowoduje zmniejszenie liczby spraw rozpatrywanych na wniosek i tym samym odciąży organy podatkowe, które w niektórych przypadkach musiały każdego roku rozpatrywać ten sam wniosek (różniący się jedynie okresem zwolnienia) mimo braku zmiany stanu faktycznego lub prawnego u podatnika.

Ponadto efektem tej zmiany będzie ujednolicenie zasad korzystania ze zwolnień podmiotowych w podatku od nieruchomości, rolnym i leśnym.

Dodatkowo projektowany art. 4 zawiera regulację przejściową dotyczącą postępowania ze złożonymi, na podstawie obowiązującego stanu prawnego, wnioskami o zastosowanie ww. zwolnień.

- **nadanie nowego brzmienia art. 13f ust. 1 pkt 1 upr**

Zmiana ma charakter dostosowujący. Polega na zastąpieniu w tym przepisie powołania nieobowiązującego rozporządzenia Komisji (UE) nr 702/2014 z dnia 25 czerwca 2014 r. uznającego niektóre kategorie pomocy w sektorach rolnym i leśnym oraz na obszarach wiejskich za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz. Urz. UE L 193 z 01.07.2014, str. 1), które mogło być stosowane do dnia 31 grudnia 2022 r., rozporządzeniem Komisji (UE) nr 2022/2472 z dnia 14 grudnia 2022 r. uznającym niektóre kategorie pomocy w sektorach rolnym i leśnym oraz na obszarach wiejskich za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz. Urz. UE L 327 z 21.12.2022, str. 1), które weszło w życie 1 stycznia 2023 r.

Rozporządzenie Komisji (UE) nr 2022/2472 w art. 14 określa zasady udzielania pomocy na inwestycje w gospodarstwie rolnym powiązane z produkcją podstawową produktów rolnych. Zasady udzielania ulgi inwestycyjnej w podatku rolnym, określonej w art. 13 upr, stanowiącej zgodnie z przepisami unijnymi wsparcie inwestycji w gospodarstwie rolnym, muszą być zgodne z zasadami udzielania tego rodzaju pomocy określonymi w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 2022/2472.

Zmiana dokonywana w art. 13f ust. 1 pkt 1 upr jest zmianą dostosowawczą polegającą na uaktualnieniu podstawy prawnej udzielania pomocy w rolnictwie.

2) Zmiany w ustawie z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych⁴⁾

- **wprowadzenie zmian w zakresie definicji pojęć „budowla” oraz „budynek”**

Obecnie pod pojęciem „budowli” rozumie się obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, a także urządzenie budowlane w rozumieniu przepisów prawa budowlanego związane z obiektem budowlanym, które zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem⁵⁾.

⁴⁾ Dz. U. z 2023 r. poz. 70, z późn. zm.

⁵⁾ Art. 1 ust. 1 pkt 1 upol.

Definicja „budowli” została wprowadzona ustawą z dnia 30 października 2002 r. o zmianie ustawy o podatkach i opłatach lokalnych oraz o zmianie niektórych innych ustaw⁶⁾. Mimo iż celem wprowadzenia do upol definicji „budowli” było usunięcie wątpliwości interpretacyjnych dotyczących rozumienia tego pojęcia na gruncie upol w poprzednim stanie prawnym, w którym z powodu braku definicji pojęciu „budowli” nadawano znaczenie wywiedzione z ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane⁷⁾ (upb.) lub z wykładni językowej, rozwiązanie to okazało się nieprecyzyjne.

Proponuje się zatem wprowadzenie do upol autonomicznej definicji pojęcia „budowla” bez odwoływania się do przepisów pozapodatkowych, a także wyszczególnienie kategorii obiektów kwalifikowanych jako budowle w ustawie podatkowej.

Konieczne jest również wprowadzenie do upol autonomicznej definicji pojęcia „budynek” bez odwoływania się do przepisów pozapodatkowych, dla zachowania spójności projektowanych regulacji.

Aby wyeliminować istniejące obecnie wątpliwości, proponuje się ponadto rozwiązania mające na celu uregulowanie sposobu opodatkowania obiektów kompleksowych lub obiektów o niejednorodnym charakterze (wielofunkcyjne stadiony, oczyszczalnie ścieków).

Zmiany polegają na:

- wprowadzeniu nowej definicji pojęcia „budynek” bez odwoływania się do przepisów prawa budowlanego (projektowany art. 1a ust. 1 pkt 1 upol)

W zaproponowanej autonomicznej definicji budynku zawarto elementy, które w obecnym stanie prawnym, na gruncie upol oraz ustawy – Prawo budowlane decydują o zakwalifikowaniu obiektu jako budynku, oraz dodano wymóg wzniesienia w wyniku robót budowlanych.

Budynek będzie definiowany jako obiekt wzniesiony w wyniku robót budowlanych, wraz z instalacjami zapewniającymi możliwość jego użytkowania zgodnie z przeznaczeniem, trwale związany z gruntem, wydzielony z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych oraz który posiada fundamenty i dach, z wyłączeniem obiektu, w którym są lub mogą być gromadzone materiały sypkie, materiały występujące w kawałkach, albo materiały w postaci ciekłej lub gazowej, którego podstawowym parametrem technicznym wyznaczającym jego przeznaczenie jest pojemność.

⁶⁾ Dz. U. poz. 1683.

⁷⁾ Dz. U. z 2024 r. poz. 725, z późn. zm.

Analogicznie jak w obowiązującym stanie prawnym, przedmiotem opodatkowania podatkiem od nieruchomości będzie budynek wraz z instalacjami (o ile je posiada) zapewniającymi możliwość jego użytkowania zgodnie z przeznaczeniem. Instalacje takie jak: instalacja elektroenergetyczna, wodociągowa, kanalizacyjna, ciepłna, telekomunikacyjna, gazowa nie będą stanowiły odrębnego przedmiotu opodatkowania i nie będą w konsekwencji podlegały opodatkowaniu, gdyż podstawą opodatkowania budynku jest jego powierzchnia użytkowa. Należy zwrócić uwagę, iż zakres/rodzaj instalacji mieszczących się w definicji budynku będzie zależny od jego przeznaczenia, przykładowo budynek szpitala czy hali produkcyjnej ze względu na swoją specyfikę wymaga innych rodzajów instalacji (np. instalacja tlenowa w szpitalu) niż standardowy budynek. Za budynek nie będą natomiast uznawane obiekty wraz z instalacjami zapewniającymi możliwość ich użytkowania zgodnie z przeznaczeniem, trwale związane z gruntem, wydzielone z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych oraz posiadające fundamenty i dach, w których są lub mogą być gromadzone materiały sypkie, materiały występujące w kawałkach, albo materiały w postaci ciekłej lub gazowej, których podstawowym parametrem technicznym wyznaczającym ich przeznaczenie jest pojemność. Rozwiązanie to ma wyeliminować wątpliwości związane z kwalifikowaniem na potrzeby upol obiektów spełniających ustawowe kryteria budynku i jednocześnie zaliczanych obecnie do budowli na gruncie ustawy – Prawa budowlanego, tj. obiektów typu: zbiorniki, silosy, elewatory lub inne zbiorniki o podobnym gospodarczo charakterze.

Obecnie zbiorniki oraz silosy i elewatory, bunkry do magazynowania paliw i gazów oraz innych produktów chemicznych są wskazane w ustawie – Prawo budowlane jako budowle (odpowiednio: art. 3 pkt 3 upb oraz kategoria XIX załącznika do tej ustawy). Jednocześnie obiekty te mogą spełniać przesłanki do uznania ich za budynek, tj. gdy są wykonane z użyciem wyrobów budowlanych, są trwale związane z gruntem, wydzielone z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych oraz posiadają fundamenty i dach.

Kwestia ustalenia, do której z kategorii: budynku czy budowli należy zaliczyć określony obiekt w takich przypadkach, jest obecnie jednym z najczęściej rozstrzyganych sporów podatkowych. W orzecznictwie sądów administracyjnych dominuje obecnie pogląd o zasadności kwalifikowania takich obiektów dla celów podatkowych jako budowle, jeżeli ich wyróżniającą się cechą nie jest powierzchnia użytkowa⁸⁾.

⁸⁾ wyrok NSA z dnia 20 stycznia 2022 r. o sygn. akt III FSK 2148/21 (orzeczenia seryjne – III FSK 2147/21, III FSK 1952/21, III FSK 1953/21), wyrok NSA z dnia 5 kwietnia 2022 r. o sygn. akt III FSK 2683/21, wyrok NSA z dnia 26 stycznia 2022 r. o sygn. akt III FSK 1432/21, wyrok NSA z dnia 13 kwietnia 2022 r. o sygn. akt III FSK 3986/21, uchwała NSA z dnia 29 września 2021 r. o sygn. akt III FPS 1/21.

Stanowisko to zostało ukształtowane w oparciu o uchwałę NSA z dnia 29 września 2021 r. sygn. akt III FPS 1/22 podjętą w składzie 7 sędziów, w której Sąd uznał, że kryterium pozwalającym na rozgraniczenie budynku od budowli (w przypadku wykorzystywania obiektu budowlanego jako zbiornika), są jego cechy techniczne, co wiąże się z koniecznością ustalenia, czy zasadniczym parametrem architektoniczno-technicznym (konstrukcyjnym) jest jego powierzchnia użytkowa, czy też pojemność, przekładająca się wprost na możliwość ściśle określonego wykorzystywania. Tym samym dla celów opodatkowania podatkiem od nieruchomości inaczej postrzegać należy, jako przedmiot opodatkowania, klasyczny budynek magazynowy, który wykorzystywany jest w praktyce gospodarczej jako zbiornik (np. zboża i innych materiałów sypkich), lecz jego wyróżniającą cechą techniczną jest powierzchnia użytkowa (podlegać on winien opodatkowaniu jako budynek), a odmiennie obiekt budowlany, który zaprojektowany został i zrealizowany wyłącznie jako pojemnik (zbiornik) określonych produktów sypkich, ciekłych bądź gazowych.

NSA stwierdził, że obiekt budowlany będący budowlą w rozumieniu art. 3 pkt 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2010 r. Nr 243, poz. 1623 ze zm.) w związku z art. 1a ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2010 r., Nr 63, poz. 613 ze zm.), może być dla celów opodatkowania podatkiem od nieruchomości uznany za budynek w rozumieniu art. 1a ust. 1 pkt 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, jeżeli spełnia kryteria bycia budynkiem wymienione w tym przepisie, a jego wyróżniającą cechą jest powierzchnia użytkowa, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.

Argumentacją tą posłużył się NSA przykładowo dla zakwalifikowania spornych: zbiorników fermentacyjnych, zbiorników pofermentacyjnych, zbiorników mieszania oraz zbiorników na komponenty – jako budowli będących przedmiotem opodatkowania podatkiem od nieruchomości w wyroku z dnia 5 kwietnia 2022 r. sygn. akt III FSK 2683/21.

Problem ten był również przedmiotem wyroku NSA z dnia 26 stycznia 2022 r. sygn. akt III FSK 1432/21, w którym NSA uznał, że obiekt budowlany będący zbiornikiem, posiadający zarazem cechy budynku, o których mowa w art. 1a ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1170 ze zm.), stanowi budowlę w rozumieniu art. 1a ust. 1 pkt 2 w związku z art. 4 ust. 1 pkt 2 tej ustawy oraz art. 3 pkt 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2021 r. poz. 2351 ze zm.), jeżeli:

– nie da się ustalić jego powierzchni użytkowej albo

- *powierzchnia ta jest znikoma z perspektywy relacji tego wyróżnika do innych parametrów technicznych obiektu (np. wysokości, kubatury, braku kondygnacji itp.) i nieistotna z uwagi na cel jego wzniesienia, tzn. zadań gospodarczych, jakie ma i może spełniać, ponieważ podstawowe właściwości techniczne i znaczenie gospodarcze wyznacza pojemność.*

Problematyka kwalifikacji na potrzeby podatku od nieruchomości jako budowie obiektów budowlanych spełniających przesłanki uznania za budynki (kontenery telekomunikacyjne) była również przedmiotem skargi konstytucyjnej, zakończonej wyrokiem TK z dnia 13 grudnia 2017 r. sygn. akt SK 48/15.

Mając na uwadze doświadczenie wynikające z praktyki stosowania obowiązujących przepisów, które nie przesądzały w jednoznaczny sposób o tym, jak należy kwalifikować na cele podatkowe obiekty wymienione w upb jako budowle i jednocześnie spełniające ustawowe kryteria budynku, jest proponowane rozwiązanie, które ma jednoznacznie wyeliminować wątpliwości w tym zakresie. Rozwiązanie to polega na wykluczeniu z pojęcia budynku obiektów, w których są lub mogą być gromadzone materiały sypkie, materiały występujące w kawałkach, albo materiały w postaci ciekłej lub gazowej, których podstawowym parametrem technicznym wyznaczającym ich przeznaczenie jest pojemność, nawet wtedy, gdy posiadają wszystkie cechy definicyjne budynku.

- utrzymaniu zasady pierwszeństwa kwalifikacji obiektu jako budynku (projektowany art. 1a ust. 1 pkt 2 upol)

Zostanie utrzymana obowiązująca w obecnych przepisach zasada pierwszeństwa kwalifikacji obiektu jako budynku, co oznacza, że najpierw będzie należało ustalić, czy dany obiekt jest budynkiem, a jeżeli nie jest, to dopiero następnie będzie można rozważać jego kwalifikację do kategorii budowli, jeżeli obiekt ten będzie spełniał przesłanki do uznania za budowlę, przewidziane w projektowanych przepisach. Żaden budynek nie może być bowiem jednocześnie budowlą, a żadna budowla nie może być jednocześnie budynkiem, przy czym pierwszeństwo ma zawsze kwalifikacja danego obiektu jako budynku.

- wprowadzeniu nowej definicji pojęcia „budowla” (projektowany art. 1a ust. 1 pkt 2 upol)

W zaproponowanych definicjach: „budynku” i „budowli” rezygnuje się z odwołania do przepisów prawa budowlanego. Dla zapewnienia szczególnej określoności przepisów prawa daninowego proponuje się legalne definicje w upol pojęć definiujących istotny element konstrukcji prawnej podatku, jakim jest jego przedmiot.

Budowlą będzie:

- a) obiekt niebędący budynkiem, wymieniony w załączniku nr 4 do ustawy, wraz z instalacjami zapewniającymi możliwość jego użytkowania zgodnie z przeznaczeniem,
- b) elektrownia wiatrowa, elektrownia jądrowa i elektrownia fotowoltaiczna, biogazownia rolnicza, magazyn energii, kocioł, piec przemysłowy, kolej linowa, wyciąg narciarski, skocznia, w części niebędącej budynkiem – wyłącznie w zakresie ich części budowlanych,
- c) urządzenie budowlane – przyłącze oraz urządzenie instalacyjne, w tym służące oczyszczaniu lub gromadzeniu ścieków oraz inne urządzenie techniczne, bezpośrednio związane z budynkiem lub budowlą, o której mowa w lit. a i b, niezbędne do ich użytkowania zgodnie z przeznaczeniem,
- d) urządzenie techniczne inne niż wymienione w lit. a–c – wyłącznie w zakresie jego części budowlanych,
- e) fundamenty pod maszyny oraz pod urządzenia techniczne, jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową.

Wszystkie wymienione wyżej rodzaje obiektów będą mogły zostać opodatkowane jako budowla pod warunkiem wzniesienia ich w wyniku robót budowlanych, przy czym nie będzie miało znaczenia, czy taki obiekt wystąpi samodzielnie czy też będzie stanowił część obiektu niewymienionego *expressis verbis* w ustawie.

Projektowana definicja budowli ma na celu zachowanie w jak największym stopniu fiskalnego *status quo* zakresu opodatkowania, przez przeniesienie wskazanych w upb obiektów budowlanych będących budowlami (budowle wymienione w art. 3 pkt 3 upb i w załączniku do tej ustawy) oraz urządzeń budowlanych (art. 3 pkt 9 upb) do projektowanego załącznika nr 4 do upol zawierającego katalog budowli oraz do art. 1a ust. 1 pkt 2 lit. b–e. W obecnym stanie prawnym do urządzeń budowlanych, o których mowa w art. 3 pkt 9 upb, opodatkowanych jako budowla w rozumieniu art. 1a ust. 1 pkt 2 upol, mogą zostać zaliczone jedynie:

- 1) urządzenia techniczne wymienione *expressis verbis* w art. 3 pkt 9 upb: „przyłącza i urządzenia instalacyjne, w tym służące oczyszczaniu lub gromadzeniu ścieków, a także przejazdy, ogrodzenia, place postojowe i place pod śmietniki”, a także
- 2) inne urządzenia techniczne (niewymienione w art. 3 pkt 9 upb), o ile „zapewniają możliwość użytkowania obiektu budowlanego” – będącego budynkiem albo budowlą w rozumieniu podatkowym – zgodnie z jego przeznaczeniem.

Opodatkowanie jako budowli urządzeń technicznych niewymienionych wprost w art. 3 pkt 9 upb, które zapewniają możliwość użytkowania obiektu budowlanego – będącego budynkiem albo budowlą w rozumieniu podatkowym – zgodnie z jego przeznaczeniem, zostało potwierdzone w wyroku Trybunału Konstytucyjnego z 13 września 2011 r. sygn. akt P 33/09 i zaaprobowane w orzecznictwie NSA (m.in. w wyroku NSA z dnia 13 marca 2024 r. o sygn. akt III FSK 945/23).

- uregulowaniu sposobu opodatkowania obiektów kompleksowych i niejednorodnych (projektowany art. 1a ust. 1 pkt 1 i 2 upol oraz załącznik nr 4 do ustawy)

W przypadku obiektów, które ze względu na ich konstrukcję można uznać za obiekty kompleksowe, jak np. oczyszczalnie ścieków, stacje uzdatniania wody, składające się z budynków i pozostałych obiektów, opodatkowaniu jako budowle będą podlegały, składające się na taką złożoną konstrukcję gospodarczą, poszczególne jej elementy wskazane w odpowiednich pozycjach projektowanego załącznika nr 4 do ustawy.

W przypadku wielofunkcyjnych stadionów, mieszczących w swojej bryle również wydzielone odrębne części przystosowane do pełnienia samodzielnych funkcji, w tym np. do organizowania wydarzeń kulturalnych i sportowych, pomieszczenia biurowe itp., dokonano wyspecyfikowania elementów takiego obiektu niejednorodnego, które będą uznawane za budowle, wskazując je *expressis verbis* w poz. 2 załącznika nr 4 do ustawy (płyta stadionu, tunel dla zawodników, trybuny), w celu wyeliminowania wątpliwości co do sposobu opodatkowania stadionów.

Pozostałe obiekty znajdujące się na terenie obiektu kompleksowego lub niejednorodnego jak np. wiaty (inne niż wymienione w art. 1a ust. 1 pkt 2a lit. c upol, tj. wiaty na wózki dziecięce i rowery), drogi, ciągi piesze, place postojowe, obiekty kontenerowe trwale związane z gruntem lub obiekty „sieciorowe” (poz. 13 załącznika) będą kwalifikowane na cele podatku jako budowle z odpowiednich pozycji załącznika nr 4 do ustawy.

Składające się na obiekt kompleksowy lub obiekt niejednorodny obiekty spełniające przesłanki definicji budynku (np. budynki oczyszczalni ścieków, a także części odkrytych obiektów sportowych mające cechy budynku, np. stadionów) będą opodatkowane jako budynki w rozumieniu upol i będą podlegały opodatkowaniu od powierzchni – z uwagi na pierwszeństwo kwalifikacji budynku z uwzględnieniem zawartego w definicji budynku zastrzeżenia.

- wprowadzeniu załącznika nr 4 do upol zawierającego kategorie obiektów będące budowlami

W projektowanym załączniku do ustawy zostały wymienione poszczególne kategorie obiektów będące budowlami, których rodzaje, co do zasady, zaczerpnięto z ustawy – Prawo budowlane. Kategorie te zostały doprecyzowane przez wymienienie w pozycji pojedynczych lub kilku rodzajów budowli albo katalogu obiektów składających się na daną kategorię jak np. obiekty hydrotechniczne.

Ponadto do projektowanego załącznika dodano obiekty takie jak:

- przejazd, ogrodzenie, plac postojowy i plac pod śmietnik – w aktualnym stanie prawnym opodatkowywane jako urządzenia budowlane;
- obiekt kontenerowy, przekrycie namiotowe, powłoka pneumatyczna, strzelnica, kiosk uliczny, pawilon sprzedaży ulicznej, pawilon wystawowy – rodzaje tymczasowych obiektów budowlanych (art. 3 pkt 5 upb), w aktualnym stanie prawnym opodatkowywane jako budynki albo budowle, a w projektowanych przepisach podlegające opodatkowaniu jako budowle po spełnieniu przesłanki trwałego związania z gruntem;
- chłodnia kominowa, waga samochodowa, waga kolejowa, konstrukcja wsporcza – obiekty, które w aktualnym stanie prawnym są kwalifikowane jako rodzaj wolno stojącej budowli (waga samochodowa, chłodnia kominowa) lub stanowią część budowli (np. konstrukcja wsporcza w liniach elektroenergetycznych, trakcjach elektroenergetycznych, nadziemnych ciepłociągach itp.).

W poz. 1 projektowanego załącznika wskazano odkryty obiekt sportowy inny niż wymieniony w poz. 2. Należy podkreślić, iż obiekty o charakterze sportowym, których dominującą częścią są urządzenia techniczne, będą opodatkowane wyłącznie w zakresie części budowlanych, np. kolej linowa i wyciąg narciarski, na podstawie projektowanego art. 1a ust. 1 pkt 2 lit. b. Zawężenie przedmiotu opodatkowania – budowli, wyłącznie do części budowlanych tych obiektów (tym samym wyłączenie z opodatkowania ich części innych niż budowlane) świadczy, iż te obiekty stanowią inną kategorię przedmiotów opodatkowania niż obiekty sportowe wskazane w poz. 1 załącznika nr 4 do ustawy.

W przypadku obiektów o charakterze kompleksowym lub niejednorodnym w załączniku wskazano ich elementy, które będą opodatkowane jako budowle.

Stadion – jako obiekt o cechach niejednorodnych (mając cechy zarówno budynku i budowli) będzie opodatkowany jako budowla w zakresie wskazanych w poz. 2 części (płyta stadionu itp.) stanowiących elementy stadionu.

Stacja uzdatniania wody i oczyszczalnia ścieków (budowle wymienione w art. 3 pkt 3 upb) – w załączniku w poz. 4 i poz. 5 jako obiekty zostały wymienione elementy charakterystyczne dla stacji uzdatniania wody i oczyszczalni ścieków.

Opodatkowany jako budowla będzie obiekt wskazany w poz. 6, inny niż wymieniony w poz. 4 i poz. 5, spełniający następujące przesłanki – obiekt, w którym są lub mogą być gromadzone materiały sypkie, materiały występujące w kawałkach, albo materiały w postaci ciekłej lub gazowej, którego podstawowym parametrem technicznym wyznaczającym jego przeznaczenie jest pojemność. Mimo pierwszeństwa kwalifikacyjnego obiektu budowlanego jako budynku obiekt o wskazanych wyżej cechach będzie zawsze opodatkowany jako budowla. Sformułowanie „w którym są lub mogą być gromadzone” nie oznacza, iż gromadzenie jest wyłączną funkcją takiego obiektu, a jedynie jedną z kilku (np. w takim obiekcie mogą również zachodzić pewne procesy, np. oczyszczania). Uzasadnienie opodatkowania tego typu obiektów jako budowli, a nie budynku zostało przedstawione w części uzasadnienia dotyczącej definicji budynku.

Jednocześnie w poz. 4 i poz. 5 wskazano z nazwy rodzaje obiektów również spełniających takie przesłanki, wchodzące w skład: stacji uzdatniania wody i oczyszczalni ścieków. Obiekty te (np. osadnik wstępny) również będą wyłączone z definicji budynku, czego skutkiem będzie opodatkowanie ich podatkiem od nieruchomości jako budowli.

W odniesieniu do obiektów hydrotechnicznych (poz. 9 załącznika) zaproponowany w projekcie zakres tego pojęcia ustalono z wykorzystaniem przepisów ustawy – Prawo budowlane, w którym pojęcie to obejmuje: zaporę, próg, stopień wodny, jaz, śluzę wałową, syfon, bramę przeciwpowodziową, kanał, śluzę żeglowną, opaskę brzegową, ostrogę brzegową, rów melioracyjny inny niż ziemny, obiekt zrzutu wód, obiekt zrzutu ścieków, obudowa ujęć wód podziemnych.

Obiekty kontenerowe (poz. 10 załącznika) na podstawie art. 3 pkt 5 upb są uznawane za tymczasowe obiekty budowlane, które mogą być budynkami, budowlami lub obiektami małej architektury – w zależności od ich charakteru i konstrukcji. W związku z utworzeniem autonomicznych definicji „budynku” i „budowli” dla celów podatkowych oraz z uwagi na to, że nie przewiduje się w przepisach upol kategorii tymczasowych obiektów budowlanych, byłyby wątpliwości co do kwalifikacji takich obiektów. Wymienienie obiektu kontenerowego w załączniku do ustawy zawierającym wyliczenie obiektów stanowiących budowle pozwoli uniknąć tych wątpliwości i przesądzi, że obiekty kontenerowe na potrzeby opodatkowania podatkiem od nieruchomości będą budowlą, jeżeli nie spełnią przesłanek definicji budynku.

Dodatkowo obiekt kontenerowy będzie mógł zostać opodatkowany jako budowla, jeżeli będzie spełniał przesłankę trwałego związania z gruntem. Urządzenia techniczne umieszczone w obiekcie kontenerowym będą mogły być uznawane za budowle na podstawie projektowanego art. 1a ust. 1 pkt 2 lit. c i d.

W poz. 12 są wymienione rodzaje obiektów charakterystyczne dla sieci telekomunikacyjnej, przy czym kable telekomunikacyjne są wskazane w poz. 13, z uwzględnieniem obecnego zakresu opodatkowania.

Poz. 13 załącznika zawiera obiekty występujące samodzielnie lub stanowiące element sieci, których charakterystycznym parametrem jest długość. Obiekty te, z pewnymi modyfikacjami, stanowią odpowiedniki obiektów liniowych, o których mowa w art. 3 pkt 3a upb. Pod pojęciem „innych rurociągów” należy rozumieć np. rurociągi: sieci drenażowej, sieci kanalizacyjnej, sieci nawadniającej itp. Dodatkowo wskazano charakterystyczne elementy jak: przewody, podbudowy słupowe itp., które mogą być częścią obiektu wymienionego w poz. 13. Należy podkreślić, iż te wskazane elementy nie wyczerpują zbioru elementów, z których są złożone/skonstruowane obiekty wymienione w poz. 13.

Lotnisko – w załączniku w poz. 15 zostały wymienione jako budowle obiekty charakterystyczne dla lotnisk oraz lądowisko. Mimo iż w art. 3 pkt 3 upb lotnisko jest wymienione jako przykład budowli, to zamiarem projektodawcy jest nieprzenoszenie co do zasady do projektowanego załącznika nr 4 do ustawy obiektów kompleksowych (np. lotniska, oczyszczalnie ścieków), które są rozumiane jako obiekty budowlane składające się zarówno z budynku, budowli oraz gruntu. Przedmiotem podatku od nieruchomości są odrębnie: budynki, budowle oraz grunty, a nie obiekty rozumiane jako całość złożona z wyżej wymienionych rodzajów przedmiotu opodatkowania. Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku o sygn. akt II FSK 2446/18⁹⁾ wskazał, iż lotnisko wymienione jako rodzaj budowli w art. 3 pkt 3 ustawy Prawo budowlane składa się z budynku, budowli oraz gruntu.

Ponadto w załączniku wskazano jako budowle urządzenia budowlane obecnie *expressis verbis* wymienione w ustawie – Prawo budowlane: przejazdy – poz. 18, ogrodzenia – poz. 22, place postojowe i place pod śmietniki – poz. 24.

Niektórym z tych kategorii obiektów zostały przypisane dodatkowe cechy, niezbędne dla uznania ich za przedmiot opodatkowania na gruncie upol. Dotyczy to obiektów wymienionych

⁹⁾ Podobny pogląd przedstawił Naczelny Sąd Administracyjny w wyrokach o sygn. akt: II FSK 3096/17 oraz III FSK 103/22.

w poz. 25 załącznika do ustawy. W pozycji tej wskazano obiekty wolnostojące, takie jak: wieża, maszt, instalacja przemysłowa inna niż wymieniona w załączniku, tablica reklamowa, urządzenie reklamowe, oświetlenie zewnętrzne, które dla uznania za budowlę muszą być wolnostojące, a ponadto: instalacja przemysłowa inna niż wymieniona w załączniku, tablica reklamowa oraz urządzenie reklamowe muszą spełniać przesłankę trwałego związania z gruntem, co ma usunąć wątpliwości dotyczące kwalifikowania jako budowle obiektów przenośnych.

Poz. 28 zawiera obiekty, które w art. 3 pkt 5 upb są wskazane jako tymczasowe obiekty budowlane. Na cele podatku od nieruchomości obiekty te, jeżeli nie posiadają wszystkich cech budynku, to będą opodatkowane jako budowle pod warunkiem spełnienia (dodatkowej w stosunku do obecnego stanu prawnego) przesłanki trwałego związania z gruntem, co również ma usunąć wątpliwości dotyczące kwalifikowania jako budowle obiektów przenośnych.

W przypadku innych obiektów kompleksowych, jak np. stacja paliw (niewymieniona w załączniku), na cele podatku od nieruchomości budynek stacji paliw będzie kwalifikowany jako budynek na podstawie projektowanego art. 1a ust. 1 pkt 1 lit. a, a pozostałe elementy stacji paliw będą opodatkowane jako budowle wskazane w poszczególnych pozycjach załącznika, np. zbiorniki na paliwo oraz gaz jako obiekty z poz. 6, a zadaszenie z poz. 24 załącznika.

Ponadto należy podkreślić, iż zwrot „wchodzące w skład ...” użyty w poz. 2, poz. 4–5 i poz. 12 nie wyczerpuje rodzajów obiektów podlegających opodatkowaniu jako budowle i związanych z obiektem wskazanym w danej pozycji załącznika. Przykładowo rurociągi / sieć kanalizacyjna na terenie oczyszczalni ścieków nie są wymienione w poz. 5, ale podlegają opodatkowaniu jako budowla z poz. 13. Dokonując kwalifikacji podatkowej obiektów wskazanych w załączniku, podatnik i organ podatkowy powinni brać pod uwagę, iż podzielenie obiektów i przypisanie ich do różnych pozycji projektowanego załącznika, jak i wskazanie różnych rodzajów obiektów w danej pozycji projektowanego załącznika jest celowym zabiegiem ustawodawcy, aby nadać odrębne znaczenie pojęciowe każdemu wymienionemu z nazwy obiektowi.

Należy zauważyć, że nie wszystkie budowle obecnie wymienione w upb zostały przeniesione do projektowanego załącznika. Wymienione w obecnym stanie prawnym w art. 3 pkt 3 upb: cmentarze i pomniki nie zostały wskazane w projektowanych przepisach jako budowle, a tym samym nie będą podlegały opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości. Przedmiotem podatku są bowiem budowle związane z prowadzoną działalnością gospodarczą. Brak opodatkowania takich obiektów jest spowodowany ponadto względami społecznymi. Części budowlane

urządzeń technicznych, w tym tych wymienionych z nazwy w ustawie – Prawo budowlane (zakres ich opodatkowania został ograniczony do części budowlanych), zostały przeniesione do projektowanego art. 1a ust. 1 pkt 2 lit. b oraz d, a fundamenty pod maszyny i urządzenia do lit. e.

Do projektowanego załącznika oraz przepisów nie przeniesiono również kategorii budowli – wolno stojących urządzeń technicznych, zgodnie z projektowanymi przepisami wolno stojące urządzenia techniczne wskazane z nazwy w projektowanym załączniku (np. waga samochodowa) będą opodatkowane od całości, a pozostałe (w tym wskazane z nazwy w projektowanym art. 1a ust. 1 pkt 2 lit. b):

- wyłącznie w zakresie ich części budowlanych (art. 1a ust. 1 pkt 2 lit. b albo d),
- od całości, jeżeli spełnią przesłankę do zakwalifikowania jako urządzenie techniczne będące urządzeniem budowlanym (art. 1a ust. 1 pkt 2 lit. c).
- wskazaniu kategorii obiektów podlegających opodatkowaniu wyłącznie w zakresie części budowlanych albo od całości (projektowany art. 1a ust. 1 pkt 2 lit. b–e upol)

Poza obiektami, które na cele podatku od nieruchomości będą kwalifikowane jako budowla, wskazanymi w projektowanym załączniku nr 4 do ustawy zostaną również do projektowanego art. 1a ust. 1 pkt 2 dodane litery b–e. Wydzielenie zbioru obiektów do lit. b–e jest uzasadnione tym, iż tylko obiekty z lit. a (załącznik nr 4 do ustawy) będą opodatkowane wraz z instalacjami zapewniającymi możliwość użytkowania takiego obiektu zgodnie z przeznaczeniem.

W literach b–e zostaną wymienione:

1. Urządzenia techniczne wskazane z nazwy (elektrownia wiatrowa, elektrownia jądrowa i elektrownia fotowoltaiczna, biogazownia rolnicza, magazyn energii, kocioł, piec przemysłowy, kolej linowa, wyciąg narciarski, skocznia), w części niebędącej budynkiem i podlegające opodatkowaniu wyłącznie w zakresie ich części budowlanych. Rodzaje tych obiektów zostały przeniesione z ustawy – Prawo budowlane lub zostały wskazane w celu zachowania konsensusu w zakresie ich opodatkowania wypracowanego przez orzecznictwo sądów administracyjnych.

2. Urządzenia budowlane:

- a) przyłącze oraz urządzenia instalacyjne, w tym służące oczyszczaniu lub gromadzeniu ścieków – rodzaje urządzeń budowlanych, które zostały przeniesione z art. 3 pkt 9 upb. Pozostałe urządzenia budowlane wymienione w tym przepisie, tj. przejazdy, ogrodzenia, place postojowe i place pod śmietniki, zostały przeniesione do załącznika

nr 4. Pod pojęciem przyłącza należy rozumieć wszelkie przyłącza sieciowe np. wodne, kanalizacyjne itp.,

b) inne urządzenia techniczne (urządzenia techniczne niewymienione z nazwy w art. 3 pkt 9 upb i będące budowlą w rozumieniu art. 1a ust. 1 pkt 2 upol)

– rodzaje obiektów wymienionych w projektowanej lit. c będą kwalifikowane na cele podatkowe jako budowle po spełnieniu łącznie dwóch warunków: muszą być bezpośrednio związane z budynkiem (w rozumieniu przepisów upol) albo budowlą, o której mowa w lit. a i b, oraz być niezbędne do ich użytkowania zgodnie z przeznaczeniem.

Należy podkreślić, iż jako „inne urządzenia techniczne” wskazane w lit. c należy rozumieć urządzenia techniczne, które:

- nie są instalacjami zapewniającymi możliwość użytkowania budynku albo budowli zgodnie z ich przeznaczeniem,
- pełnią rolę służebną wobec konkretnego budynku albo budowli (wskazanej w projektowanym załączniku nr 4) i są z takim budynkiem albo obiektem wskazanym w lit. a i b funkcjonalnie powiązane, zapewniając możliwość użytkowania budynku albo obiektu wskazanego w lit. a i b zgodnie z ich przeznaczeniem i tylko wtedy, gdy związek użytkowy takiego urządzenia technicznego z takim budynkiem albo budowlą jest bezpośredni oraz niezbędny dla ich użytkowania zgodnie z przeznaczeniem (nie będą urządzeniami technicznymi urządzenia jedynie usprawniające funkcjonowanie budynku albo budowli np. kasa fiskalna, terminal komputerowy, taśmociąg, suwnica itp.).

3. Urządzenie techniczne inne niż wymienione w lit. a–c, wyłącznie w zakresie ich części budowlanych

Urządzenie techniczne wskazane w lit. d projektowanego przepisu będzie kwalifikowane jako budowla pod warunkiem, iż będzie inne niż obiekty wskazane w lit. a–c oraz będzie opodatkowane wyłącznie w zakresie części budowlanych.

4. Fundamenty pod maszyny oraz pod urządzenia techniczne, jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową

Jest to rodzaj obiektu podlegający kwalifikowaniu jako budowla przeniesiony z art. 3 pkt 3 upb. Są to fundamenty dedykowane pod konkretny rodzaj maszyn oraz urządzeń technicznych w celu przenoszenia na grunt obciążeń generowanych podczas prac tych maszyn lub urządzeń technicznych. Fundamenty te nie są częścią składową budynku lub innej budowli (która może

składać się z innego fundamentu będącego jej częścią składową), tylko stanowią odrębną budowlę, która może być zlokalizowana wewnątrz albo na zewnątrz obiektu budowlanego.

- zachowaniu zasady, że budynek i budowla to dwa autonomiczne przedmioty opodatkowania podatkiem od nieruchomości

Obecnie upol dopuszcza opodatkowanie różnych przedmiotów opodatkowania zajmujących wspólną przestrzeń. Budowle lub ich części podlegają zatem obecnie opodatkowaniu również, gdy są umiejscowione wewnątrz budynku. Umieszczenie budowli lub jej części w budynku nie oznacza, iż przedmiotem opodatkowania jest wyłącznie budynek, z pominięciem obiektu znajdującego się w jego wnętrzu. Jeżeli w budynku jest położona budowla lub jej część niestanowiąca integralnej części tego budynku, to stanowi odrębny od budynku przedmiot opodatkowania.

Budynek i budowla to dwa autonomiczne przedmioty opodatkowania podatkiem od nieruchomości. Pogląd ten jest aprobowany przez NSA m.in. w wyroku o sygn. akt II FSK 2532/14, w którym Sąd stwierdził, że budowla jest przedmiotem opodatkowania niezależnie od tego, czy znajduje się w budynku.

Projektowane przepisy zachowują ten stan.

- wprowadzeniu definicji pojęcia „obiekt budowlany” bez odwołania do przepisów prawa budowlanego (projektowany art. 1a ust. 1 pkt 2a upol) wraz z wyłączeniem z tego pojęcia wyrobisk górniczych, a także niewielkich obiektów obecnie zaliczanych na podstawie ustawy – Prawo budowlane do obiektów małej architektury

Proponuje się zdefiniowanie obiektu budowlanego jako budynku lub budowli z poniżej wskazanymi wyjątkami. W celu wyeliminowania wątpliwości co do podlegania podatkowi od nieruchomości wyrobisk górniczych, w celu zachowania obecnego zakresu opodatkowania, wyłączono je z zakresu pojęcia obiektu budowlanego. Wyłączenie wyrobiska górniczego z pojęcia obiektu budowlanego nie oznacza, iż opodatkowaniu nie będą podlegały zlokalizowane w nim budowle. Zgodnie z wyrokiem TK z dnia 13 września 2011 r. (sygn. akt P 33/09) budowle znajdujące się w wyrobisku górniczym mogą być przedmiotem opodatkowania, jeżeli będą spełniały przesłanki definicji budowli z projektowanego art. 1 ust. 1a pkt 2.

W obecnym stanie prawnym zgodnie z ustawą – Prawo budowlane obiekty dzielą się na budowle, budynki i obiekty małej architektury, z których opodatkowaniem podatkiem od nieruchomości są objęte budowle i budynki, a obiekty małej architektury nie podlegają opodatkowaniu.

Wobec uregulowania w upol zakresu przedmiotowego podatku od nieruchomości, w którym nadal opodatkowaniu będą podlegać tylko budynki i budowle, w celu uniknięcia wątpliwości co do podlegania bądź niepodlegania opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości przez obiekty małej architektury, proponuje się wyłączenie wprost z zakresu pojęciowego obiektu budowlanego niewielkich obiektów, stanowiących:

- a) obiekty kultu religijnego – w szczególności kapliczki, krzyże przydrożne, figury,
- b) obiekty architektury ogrodowej – w szczególności posągi i figurki ogrodowe, wodotryski, mostki i pergole, murowane grille, oczka wodne,
- c) obiekty użytkowe służące rekreacji codziennej i utrzymaniu porządku – w szczególności śmietniki, wiaty na wózki dziecięce i rowery oraz obiekty stanowiące wyposażenie placów zabaw dla dzieci.

Rozwiązanie to będzie skutkować wyeliminowaniem wątpliwości co do nieopodatkowania wskazanych oraz podobnych do nich, mieszczących się w danej kategorii, obiektów, które również w obecnym stanie prawnym nie były opodatkowane – w celu zachowania *status quo* w zakresie braku opodatkowania obiektów małej architektury.

- zapewnieniu możliwości: wykorzystania dorobku orzeczniczego w zakresie opodatkowania budowli oraz powołania biegłego

Konsekwencją zaproponowanej definicji budowli, tj. w oparciu o kategorie budowli, których rodzaje zostaną zaczerpnięte z ustawy – Prawo budowlane, będzie możliwość pomocniczego czerpania z bogatego dorobku orzeczniczego dotyczącego opodatkowania budowli, w stanie prawnym, w którym definicja „budowli” odwołuje się do przepisów upb.

Ponadto w spornych sprawach, w których są wymagane wiadomości specjalne, organ podatkowy zgodnie z art. 197 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa¹⁰⁾ (Ordynacja podatkowa) będzie mógł powołać biegłego, tj. osobę dysponującą takimi wiadomościami, w celu wydania opinii. Opinia biegłego posiadającego wiedzę fachową, doświadczenie zawodowe w danej dziedzinie, w tym przypadku z zakresu inżynierii lądowej lub budownictwa, jest bowiem jednym z dowodów w sprawie, a organ podatkowy ma obowiązek jej oceny w kontekście całokształtu materiału dowodowego, zgodnie z zasadą swobodnej oceny dowodów, wyrażoną w art. 191 Ordynacji podatkowej, który stanowi, że organ podatkowy ocenia na podstawie całego zebranego materiału dowodowego, czy dana

¹⁰⁾ Dz. U. z 2023 r. poz. 2383, z późn. zm.

okoliczność została udowodniona. Zatem fakt, iż projektowana definicja nie będzie odwoływała się do przepisów prawa budowlanego, nie będzie uniemożliwiał wykorzystania na potrzeby dokonania przez organ podatkowy ustaleń faktycznych w sprawie, zarówno opinii biegłych z zakresu prawa budowlanego, jak również innych dokumentów wydanych w oparciu o te przepisy, np. dokumentacji budowlanej, w tym przykładowo decyzji o pozwoleniu na budowę dotyczących konkretnych obiektów. Umożliwi to zwłaszcza definicja robót budowlanych, która będzie się odwoływać do ustawy – Prawo budowlane w zakresie rozumienia czynności, których efektem będzie wzniesienie obiektu budowlanego (budowa, odbudowa, rozbudowa, nadbudowa, przebudowa i montaż). Będą one stanowić materiał dowodowy w sprawie, podlegający ocenie organu podatkowego.

- **wprowadzenie definicji trwałego związania z gruntem**

W obecnym stanie prawnym pojęcie trwałego związania z gruntem nie jest zdefiniowane na potrzeby podatku od nieruchomości. Niemniej pojęcie to funkcjonuje w upol w definicji budynku, a także w definicji budowli w upb, gdzie jako budowle wymienia się wolno stojące trwale związane z gruntem tablice reklamowe i urządzenia reklamowe.

Brak definicji tego pojęcia jest obecnie przyczyną sporów, często w sprawach dotyczących obiektów, od których kwota podatku jest niska, lecz generujących koszty (w tym opinii biegłego) nieproporcjonalnie wysokie lub nawet wyższe niż potencjalny dochód gminy z podatku.

Definicja tego pojęcia ma również uprościć stosowanie przepisów przez organy podatkowe i podatników, a powołanie biegłego ograniczyć wyłącznie do skomplikowanych stanów faktycznych.

Proponuje się wprowadzenie definicji trwałego związania z gruntem w celu wyeliminowania wątpliwości odnośnie do rozumienia tego pojęcia na gruncie upol, gdzie dodatkowo proponuje się stosowanie tej przesłanki do obiektów kontenerowych, przekrycia namiotowego, powłoki pneumatycznej, strzelnicy, kiosku ulicznego, pawilonu sprzedaży ulicznej, pawilonu wystawowego, tablicy reklamowej, urządzenia reklamowego, instalacji przemysłowej.

Trwale związanie z gruntem proponuje się zdefiniować jako takie połączenie obiektu budowlanego z gruntem, które zapewnia temu obiektowi stabilność i możliwość przeciwdziałania czynnikom zewnętrznym niezależnym od działania człowieka, mogącym zniszczyć, spowodować przemieszczenie lub przesunięcie się obiektu na inne miejsce. Przez połączenie obiektu budowlanego z gruntem należy rozumieć wykonanie pewnych czynności w

celu ich połączenia, a nie jedynie posadowienia obiektu budowlanego na gruncie. To połączenie ma właśnie zapewnić obiektowi stabilność i możliwość przeciwdziałania czynnikom zewnętrznym niezależnym od działania człowieka, a zatem obiektami trwale związanymi z gruntem nie będą dowolne obiekty, których masa lub konstrukcja powodują, że nie ulegają one przesunięciu przez czynniki atmosferyczne, w tym np. kontenery mobilne, niepołączone w żaden sposób z podłożem. Reasumując, trwałe związanie z gruntem nie obejmuje sytuacji, w której dany obiekt został jedynie posadowiony na gruncie w ten sposób, że stawia opór czynnikom zewnętrznym, a brak jest natomiast elementu połączenia (np. kontenery mobilne).

Proponowana uniwersalna definicja trwałego związania będzie miała zastosowanie zarówno do wymienionych wyżej budowli, jak i budynku, przy czym w przypadku budynków powiązanie z gruntem jest wzmocnione dodatkowo przez wymóg posiadania fundamentu.

- **wprowadzenie definicji robót budowlanych**

Roboty budowlane zostały zdefiniowane jako prace polegające na budowie, odbudowie, rozbudowie, nadbudowie, przebudowie lub montażu, do których stosuje się przepisy ustawy – Prawo budowlane.

Odwołanie w definicji robót budowlanych do ustawy – Prawo budowlane w zakresie rozumienia czynności, których efektem będzie wzniesienie obiektu budowlanego (budowa, odbudowa, rozbudowa, nadbudowa, przebudowa i montaż) ma na celu ograniczenie zakresu przedmiotów opodatkowania do obiektów, które są wznoszone w procesie budowlanym. Celem tego rozwiązania jest również umożliwienie skorzystania z dokumentacji budowlanej obiektu, w razie wątpliwości co do jego charakteru.

- **rozszerzenie stosowania opodatkowania według stawki określonej w art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. a upol na wszystkie pomieszczenia przeznaczone do przechowywania pojazdów w budynkach mieszkalnych (projektowany art. 1a ust. 2c upol)**

W obecnym stanie prawnym występuje zróżnicowanie w opodatkowaniu garaży znajdujących się w budynkach mieszkalnych. Do opodatkowania hal garażowych stanowiących element nieruchomości wspólnej, gdzie sposób określenia korzystania z poszczególnych miejsc postojowych następuje w ramach podziału *quoad usum*, ma zastosowanie stawka określona w art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. a upol (stawka od budynków mieszkalnych). Natomiast wyodrębnione prawnie lokale użytkowe w budynkach mieszkalnych, garaże jednostanowiskowe i wielostanowiskowe są opodatkowane stawką od budynków pozostałych, określoną w art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. e upol.

Aby ujednolicić opodatkowanie pomieszczeń do przechowywania pojazdów znajdujących się w budynkach mieszkalnych, proponuje się przyjąć, że za część mieszkalną budynku będzie się uznawać także pomieszczenie przeznaczone do przechowywania pojazdów.

Proponowana zmiana doprowadzi do zmiany kwalifikacji wyodrębnionych prawnie lokali użytkowych w budynkach mieszkalnych stanowiących garaże wielostanowiskowe oraz garaże jednostanowiskowe na część mieszkalną budynku i doprowadzi do zmiany podatkowego statusu takich pomieszczeń. Natomiast garaże wielostanowiskowe stanowiące element nieruchomości wspólnej w budynku mieszkalnym już obecnie są częścią mieszkalną budynku, która jest opodatkowana stawką określoną w art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. a upol, lub jeżeli jest zajęta na prowadzenie działalności gospodarczej, to jest opodatkowana stawką określoną w art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. b upol.

W efekcie tej zmiany wszystkie pomieszczenia przeznaczone do przechowywania pojazdów w budynkach mieszkalnych i niezajęte na działalność gospodarczą będą opodatkowane jednakową stawką. W ten sposób zostanie wyeliminowane zróżnicowanie w zależności od tego, czy podatnik posiada miejsce postojowe w garażu stanowiącym odrębną nieruchomość w budynku mieszkalnym czy miejsce postojowe przynależne do lokalu mieszkalnego.

Natomiast w przypadku zajęcia pomieszczenia przeznaczonego do przechowywania pojazdów w budynku mieszkalnym lub jego części na prowadzenie działalności gospodarczej do jego opodatkowania będzie miała zastosowanie stawka określona w art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. b upol.

W konsekwencji proponowanej zmiany stawką określoną w art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. a upol będą opodatkowane również pomieszczenia służące np. do przechowywania rowerów, znajdujące się w prawnie wyodrębnionych garażach.

- **dodanie przepisu mającego na celu wyłączenie stosowania zwolnienia z podatku od nieruchomości dla infrastruktury kolejowej, określonego w art. 7 ust. 1 pkt 1 lit. a tiret pierwsze i pkt 1c upol w zakresie gruntów, budynków i budowli wchodzących w skład terminala towarowego (projektowany art. 7 ust. 1a upol)**

Przepisy: art. 7 ust. 1 pkt 1 lit. a tiret pierwsze i pkt 1c upol w zakresie dotyczącym zwolnienia z podatku od nieruchomości gruntów, budynków i budowli wchodzących w skład obiektu infrastruktury usługowej, o którym mowa w ust. 2 pkt 2 załącznika nr 2 do ustawy z dnia 28

marca 2003 r. o transporcie kolejowym¹¹⁾, tj. terminala towarowego, obowiązują od 1 stycznia 2024 r.

Pierwotnym terminem, od którego przepis miał być stosowany, był dzień 1 stycznia 2023 r.¹²⁾ Następnie termin został przedłużony. Powodem tej zmiany była konieczność przeprowadzenia notyfikacji określonego w tym przepisie zwolnienia i uzyskanie zgody Komisji Europejskiej (KE) na udzielanie pomocy.

Zwolnienie przewidziane w art. 7 ust. 1 pkt 1 lit. a tiret pierwsze i pkt 1c upol zostało notyfikowane KE jako stanowiące pomoc publiczną w rozumieniu art. 107 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej¹³⁾, dalej: TFUE¹⁴⁾, w dniu 8 listopada 2022 r. jako program pomocowy SA.104785 – Zwolnienie terminali kolejowych z podatku od nieruchomości.

Zgodnie z art. 108 ust. 3 TFUE państwo członkowskie nie może wprowadzać w życie notyfikowanych środków pomocowych do momentu wydania przez KE decyzji końcowej w tym postępowaniu. Tym samym środek w postaci zwolnienia z podatku od nieruchomości terminali towarowych nie powinien być stosowany. Zakaz ten obowiązuje państwo członkowskie, a zatem wszystkie jego organy administracyjne, w tym te zdecentralizowane¹⁵⁾.

Z uwagi na trudności w spełnieniu warunków stawianych przez Komisję Europejską w procesie notyfikacji, wymaganych do akceptacji środka pomocowego, jakim jest powyższe zwolnienie podatkowe, w dniu 21 maja 2024 r. strona polska wycofała wniosek notyfikacyjny.

Proponuje się zatem wyłączenie stosowania zwolnienia z podatku od nieruchomości dla infrastruktury kolejowej, określonego w art. 7 ust. 1 pkt 1 lit. a tiret pierwsze i pkt 1c upol w zakresie gruntów, budynków i budowli wchodzących w skład terminala towarowego – w celu zapewnienia zgodności przepisów upol z art. 108 ust. 3 TFUE – wobec braku możliwości stosowania zwolnienia z podatku od nieruchomości gruntów, budynków i budowli wchodzących w skład terminala towarowego.

¹¹⁾ Dz. U. z 2024 r. poz. 697, z późn. zm.

¹²⁾ Art. 2 ustawy z dnia 17 listopada 2021 r. o zmianie ustawy o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. poz. 2192 oraz z 2022 r. poz. 2707).

¹³⁾ Dz. Urz. UE C 326 z 26.10.2012, str. 47.

¹⁴⁾ Z zastrzeżeniem innych postanowień przewidzianych w Traktatach, wszelka pomoc przyznawana przez Państwo Członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych w jakiegokolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji przez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów, jest niezgodna z rynkiem wewnętrznym w zakresie, w jakim wpływa na wymianę handlową między Państwami Członkowskimi.

¹⁵⁾ Wyrok TSUE z dnia 5 marca 2019 r. w sprawie C 349/17 Eesti Pagar AS, pkt 90.

- **nadanie nowego brzmienia art. 7 ust. 1 pkt 2 upol określającego zakres zwolnienia dla infrastruktury portowej**

Obecne brzmienie przepisu obowiązuje od 1 stycznia 2002 r. i zostało wprowadzone ustawą z dnia 6 września 2001 r. o zmianie ustawy o portach i przystaniach morskich oraz niektórych innych ustaw¹⁶⁾.

W celu zapobieżenia wątpliwościom co do zakresu zwolnienia proponuje się jego doprecyzowanie. W efekcie proponowanej zmiany przepis nie będzie budził wątpliwości, że zwolnienie z podatku do nieruchomości jest ograniczone do budowli infrastruktury portowej w portach morskich lub przystaniach morskich, a także budowli infrastruktury zapewniającej dostęp do portów morskich lub przystani morskich oraz zajętych pod nie gruntów.

- **nadanie nowego brzmienia art. 19 pkt 2 upol, w celu umożliwienia nałożenia na inkasentów opłaty uzdrowskiej obowiązku prowadzenia ewidencji osób zobowiązanych do uiszczenia tej opłaty**

W aktualnym stanie prawnym przewiduje się możliwość nałożenia przez radę gminy na inkasentów opłaty miejscowej obowiązku prowadzenia ewidencji osób zobowiązanych do uiszczenia tej opłaty. Przepisy w tym zakresie zostały wprowadzone od 1 stycznia 2016 r. ustawą z dnia 25 czerwca 2015 r. o zmianie ustawy o samorządzie gminnym oraz niektórych innych ustaw¹⁷⁾. Brak jest natomiast obecnie możliwości nałożenia takiego obowiązku na inkasentów opłaty uzdrowskiej. Proponuje się zatem rozszerzenie obowiązku prowadzenia ewidencji również na inkasentów tej opłaty.

Obowiązek prowadzenia ewidencji przez inkasentów opłaty uzdrowskiej będzie jednoznaczny z obowiązkiem prowadzenia księgi podatkowej w rozumieniu art. 3 pkt 4 ustawy – Ordynacja podatkowa. W razie nieprowadzenia lub nierzetelnego prowadzenia tej ewidencji inkasent będzie podlegał karom przewidzianym w ustawie z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy¹⁸⁾ (art. 60 i art. 61 Kks). Zmiana ta umożliwi sprawowanie kontroli nad rzetelnym wywiązywaniem się z obowiązku pobierania opłaty uzdrowskiej przez inkasentów tej opłaty. Inkasent odpowiada bowiem za podatek pobrany a niewpłacony (art. 30 § 2 Ordynacji podatkowej). O nowelizację ustawy o podatkach i opłatach lokalnych w tym zakresie apelowało Stowarzyszenie Gmin Uzdrowskich RP.

¹⁶⁾ Dz. U. z 2001 r. poz. 1197.

¹⁷⁾ Dz. U. poz. 1045, z późn. zm.

¹⁸⁾ Dz. U. z 2024 r. poz. 628.

Celem zmiany jest uszczelnienie poboru opłaty uzdrowiskowej. Proponowana regulacja ma charakter fakultatywny, o jej zastosowaniu na terenie gminy będzie decydować rada gminy w uchwale. W przypadku gmin, które nie zdecydują się na wprowadzenie obowiązku prowadzenia przez inkasentów ewidencji osób zobowiązanych do uiszczania opłaty uzdrowiskowej, dotychczasowe uchwały podjęte na podstawie art. 19 pkt 2 upol pozostaną w mocy – w związku z dodawanym przepisem przejściowym (art. 8 projektu).

3) Zmiany w ustawie z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej

- **nałożenie obowiązku informacyjnego na organy administracji publicznej oraz podmioty załatwiające zadania z zakresu administracji publicznej o należytej opłacie skarbowej dla innego beneficjenta (art. 11 ust. 1a–1b ustawy o opłacie skarbowej) i przekazanie zapłaconej opłaty skarbowej (art. 11 ust. 1c–1d)**

Przepisy o opłacie skarbowej nie regulują kwestii przekazywania właściwemu organowi podatkowemu w sprawie tej opłaty informacji przez organ administracji publicznej lub podmiot wykonujący zadania z zakresu administracji publicznej, który dokonał czynności urzędowej, wydał zaświadczenie lub zezwolenie (pozwolenie, koncesję) wskutek przekazania mu sprawy w związku ze zmianą organu (podmiotu) właściwego w sprawie, o zmianie tej właściwości, w efekcie której nastąpiła zmiana beneficjenta wpływów z opłaty skarbowej. Uzasadnione jest nałożenie obowiązku informacyjnego na te organy oraz podmioty w przypadku, gdy wskutek zmiany organu administracji rządowej i samorządowej (podmiotu) właściwego do dokonania czynności urzędowej, wydania zaświadczenia lub zezwolenia (pozwolenia, koncesji) podlegającego opłacie skarbowej czynność taka została dokonana lub zaświadczenie albo zezwolenie zostało wydane przez organ (podmiot) inny, niż ten do którego złożono zgłoszenie o jej dokonanie lub wnioski o wydanie zaświadczenia lub zezwolenia. Organ ten (podmiot) będzie obowiązany przekazać do organu podatkowego właściwego ze względu na złożenie zgłoszenia lub wniosku oraz do organu podatkowego właściwego ze względu na siedzibę organu administracji publicznej (podmiotu), który dokonał czynności urzędowej lub wydał zaświadczenie albo zezwolenie (pozwolenie, koncesję), informację o zmianie organu właściwego do dokonania czynności urzędowej, wydania zaświadczenia lub zezwolenia. Informacja taka powinna być przekazana ww. organom podatkowym niezwłocznie po dokonaniu czynności urzędowej, wydaniu zaświadczenia lub zezwolenia (pozwolenia, koncesji) przez organ administracji publicznej lub podmiot wykonujący zadania z zakresu administracji publicznej. W celu umożliwienia organom podatkowym jednoznacznej identyfikacji i powiązania wpłaty opłaty skarbowej z podmiotem, który dokonał jej zapłaty,

oraz przedmiotem tej opłaty organ administracji publicznej (podmiot) będzie zobowiązany dołączyć do informacji kopię dowodu zapłaty opłaty skarbowej. Jeżeli w aktach sprawy nie pozostał ten dowód lub jego kopia, w informacji będą wskazywane dodatkowo następujące dane: imię i nazwisko (nazwa lub firma) podmiotu, który dokonał zapłaty opłaty skarbowej, jego adres, przedmiot tej opłaty, kwota zapłaconej opłaty, data wpłaty oraz numer pokwitowania lub rachunku bankowego, na który dokonano wpłaty.

Organ podatkowy właściwy ze względu na złożenie zgłoszenia lub wniosku będzie zobowiązany przekazać kwotę zapłaconej opłaty skarbowej od dokonania czynności urzędowej, wydania zaświadczenia lub zezwolenia na rachunek właściwego organu podatkowego, w terminie 30 dni od dnia otrzymania informacji, o której mowa wyżej. W przypadku niewykonania tego obowiązku w terminie, tj. nieprzekazania kwoty zapłaconej opłaty skarbowej na rachunek właściwego organu podatkowego w terminie 30 dni od dnia otrzymania informacji, proponuje się nałożenie obowiązku zapłaty odsetek za zwłokę, które będą naliczane w wysokości ustalonej jak dla zaległości podatkowych. Liczone będą począwszy od dnia następującego po upływie terminu, w którym zapłacona opłata skarbowa powinna być przekazana na rachunek właściwego organu podatkowego przez organ podatkowy, do którego wpłynęła.

- **zmiana organu właściwego miejscowo w sprawach opłaty skarbowej od złożenia dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa (prokury) oraz jego odpisu, wypisu lub kopii w formie elektronicznej za pośrednictwem systemu teleinformatycznego**

Zgodnie z art. 12 ust. 2 pkt 2 ustawy o opłacie skarbowej organem podatkowym właściwym miejscowo w sprawie opłaty skarbowej od złożenia dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa lub prokury oraz jego odpisu, wypisu lub kopii jest wójt (burmistrz, prezydent miasta) właściwy ze względu na miejsce złożenia dokumentu. Wobec istniejących trudności z ustaleniem organu właściwego miejscowo w sprawie opłaty skarbowej w przypadku złożenia tego dokumentu w postaci elektronicznej za pośrednictwem systemu teleinformatycznego (np. e-Urząd Skarbowy) niezbędna jest zmiana tego przepisu.

Projekt przewiduje określenie organu podatkowego właściwego miejscowo w sprawie tej opłaty od złożenia dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa lub prokury oraz jego odpisu, wypisu lub kopii w formie elektronicznej za pośrednictwem systemu teleinformatycznego – ze względu na miejsce zamieszkania lub siedzibę mocodawcy. W celu zapobieżenia sporom kompetencyjnym między organami podatkowymi w przypadku

ustanowienia pełnomocnictwa w jednym dokumencie przez więcej niż jednego mocodawcę proponuje się, aby właściwym organem podatkowym w sprawie opłaty skarbowej od złożenia tego dokumentu był organ właściwy ze względu na miejsce zamieszkania lub siedzibę mocodawcy wskazanego w tym dokumencie jako pierwszy, który ma miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Takie rozwiązanie pozwoli na równomierne rozłożenie wpływów z opłaty skarbowej do budżetów gmin na obszarze kraju, gdyż opłata ta trafia do budżetu gminy, na obszarze której ma siedzibę właściwy miejscowo organ podatkowy. Jeżeli natomiast ani mocodawca, ani żaden z mocodawców ustanawiających pełnomocnictwo lub prokurę w jednym dokumencie nie będzie posiadał miejsca zamieszkania lub siedziby na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, właściwym organem podatkowym będzie Prezydent m.st. Warszawy.

Projektowane rozwiązania dotyczą jedynie dokumentów potwierdzających udzielenie pełnomocnictwa lub prokury, ich odpisów, wypisów lub kopii, składanych w formie elektronicznej za pośrednictwem systemów teleinformatycznych. Nie zmieni się natomiast właściwość miejscowa organów podatkowych w przypadku złożenia w sprawie z zakresu administracji publicznej lub w postępowaniu sądowym dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa lub prokury albo jego odpisu, wypisu lub kopii w formie papierowej.

- **zmiany w Części I załącznika do ustawy o opłacie skarbowej są konsekwencją zmian w ustawie – Prawo geologiczne i górnicze, wprowadzonych ustawą z dnia 16 czerwca 2023 r. o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw**

Zmiany w ustawie z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze implikują konieczność dostosowania nazwy decyzji, od wydania której jest określona stawka opłaty skarbowej w części I w ust. 41 załącznika do ustawy o opłacie skarbowej („Zatwierdzenie programu szkolenia osób wykonujących określone czynności w ruchu zakładu górniczego – od każdego programu”) przez zastąpienie wyrazów „programu szkolenia” wyrazami „szczegółowego programu kursu specjalistycznego”. Nie ulega zatem zmianie przedmiot tej opłaty.

Ponadto ustawą z dnia 16 czerwca 2023 r. o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw wprowadzono regulacje zapewniające odpowiedni poziom szkoleń w górnictwie, zarówno w zakresie wiedzy i umiejętności, przekazywanych podczas szkoleń, jak i środków technicznych oraz kadry prowadzącej szkolenia. Spełnienie tych warunków zostało poddane ocenie organów nadzoru górniczego, które wydają decyzję na

wniosek podmiotu trudniącego się szkoleniem. W projekcie proponuje się ustalenie stawki opłaty skarbowej od stwierdzenia posiadania kadry oraz środków umożliwiających prowadzenie szkoleń osób wykonujących czynności w ruchu zakładu górniczego – w wysokości 105 zł. Obecnie wobec braku odrębnej stawki od wydania tej decyzji powstaje obowiązek jej zapłaty w wysokości 10 zł, stosownie do części I ust. 53 załącznika do ustawy o opłacie skarbowej, co nie jest adekwatne do czasochłonności wydania tej decyzji.

4) przepis przejściowy dotyczący zmian w ustawie o podatku rolnym

Proponowany art. 4 jest konsekwencją zmiany art. 13d ust. 1 ustawy o podatku rolnym polegającej na zniesieniu stosowania na wniosek w drodze decyzji zwolnień podmiotowych zawartych w art. 12 ust. 2 tej ustawy. W związku z tym, iż zwolnienia te będą stosowane od 1 stycznia 2025 r., z urzędu proponuje się przepis, zgodnie z którym jeżeli przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy wszczęto na wniosek i nie zakończono postępowania o zastosowanie w 2025 r. zwolnienia, o którym mowa w art. 12 ust. 2 ustawy o podatku rolnym, to postępowanie umarza się, a zwolnienie stosuje się z urzędu.

5) przesądzenie braku obowiązku składania w 2025 r. informacji o nieruchomościach i obiektach budowlanych IN-1 w związku ze zmianą wynikającą z projektowanego art. 2 pkt 1 lit. b, skutkującą zmianą w wysokości opodatkowania miejsc przeznaczonych do przechowywania pojazdów w budynkach mieszkalnych

Proponowany art. 5 jest konsekwencją zmiany kwalifikacji wyodrębnionych prawnie lokali użytkowych – garaży wielostanowiskowych oraz garaży jednostanowiskowych w budynkach mieszkalnych: z części pozostałej na część mieszkalną budynku. Rozwiązanie to będzie skutkować zmianą w zakresie wysokości stawki podatku od nieruchomości, stosowanej dla opodatkowania omawianych miejsc przeznaczonych do przechowywania pojazdów, które w stanie prawnym obowiązującym do końca 2024 r. są opodatkowane stawką określoną w art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. e, a od 1 stycznia 2025 r. będą opodatkowane stawką określoną w art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. a upol.

Celem przepisu jest uniknięcie wątpliwości co do obowiązku złożenia w 2025 r. informacji o nieruchomościach i obiektach budowlanych IN-1 przez osoby fizyczne będące właścicielami lub współwłaścicielami lokalu będącego pomieszczeniem przeznaczonym do przechowywania pojazdów w budynku mieszkalnym, tj. lokalu, w odniesieniu do którego następują zmiany w wysokości opodatkowania od 1 stycznia 2025 r. (ust. 1 projektowanego art. 6). Projektowany przepis przesądza o braku obowiązku składania informacji IN-1 obejmującej własność lub

współwłasność lokalu garażowego, o ile do końca 2024 r. zostanie złożona informacja w tym przedmiocie.

Przepis umożliwi organom podatkowym wydanie decyzji na podatek od nieruchomości na 2025 r. z tytułu przysługiwania własności takich miejsc do przechowywania pojazdów – zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 165 § 5 pkt 1 i art. 200 § 2 pkt 1, tj. bez konieczności formalnego wszczęcia postępowania oraz bez obowiązku wyznaczenia stronie terminu do wypowiedzenia się w sprawie zebranego materiału dowodowego (ust. 2 projektowanego art. 6). Złożenie informacji IN-1 nie będzie konieczne dla dokonania prawidłowego wymiaru wysokości zobowiązania podatkowego w podatku od nieruchomości po wejściu w życie projektowanej zmiany w opodatkowaniu miejsc do przechowywania pojazdów, ponieważ organy podatkowe będą już posiadały informacje o nieruchomościach i obiektach budowlanych, w których jest wykazana powierzchnia użytkowa garaży. Ponadto rozwiązanie to zapobiegnie wzrostowi kosztów obsługi i opóźnieniu dokonania wymiaru podatku w 2025 r. wynikającemu z konieczności obsługi składanych informacji IN-1. W następnych latach podatkowych wymiar podatku od nieruchomości będzie dokonywany zgodnie z procedurą przewidzianą w Ordynacji podatkowej.

6) wprowadzenie możliwości skorzystania z przedłużenia terminu do złożenia deklaracji na podatek od nieruchomości na 2025 r.

Osoby prawne, jednostki organizacyjne oraz spółki niemające osobowości prawnej, jednostki organizacyjne Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa, a także jednostki organizacyjne Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe są obowiązane składać do dnia 31 stycznia organowi podatkowemu właściwemu ze względu na miejsce położenia przedmiotów opodatkowania deklaracje na podatek od nieruchomości na dany rok podatkowy.

Proponuje się wydłużenie tego terminu w 2025 r. – do dnia 31 marca 2025 r., w celu zapewnienia ww. podatnikom prowadzącym działalność gospodarczą odpowiedniego czasu na zapoznanie się z nowymi przepisami w zakresie opodatkowania budynków i budowli oraz na dokonanie przez nich prawidłowej kwalifikacji obiektów składających się na ich majątek, – zgodnie z postulatami zgłoszonymi przez podmioty prowadzące działalność gospodarczą w trakcie konsultacji publicznych i opiniowania projektu. Przepis określa warunki, jakie przedsiębiorca będzie musiał spełnić w celu skorzystania z proponowanego rozwiązania, w tym złożenie pisemnego zawiadomienia o skorzystaniu z wprowadzanego uprawnienia, zawierającego elementy wskazane w przepisie, terminowe dokonanie wpłat zaliczek na podatek od nieruchomości oraz terminowe dokonanie wpłaty brakującej kwoty podatku pozostałej do

zapłaty. Co istotne konsekwencją niespełnienia któregokolwiek z warunków ustawowych będzie stosowanie zasad ogólnych (obowiązek złożenia deklaracji do 31 stycznia i zapłaty podatku zgodnie z przepisami).

Skorzystanie z możliwości przedłużenia terminu do złożenia deklaracji na podatek od nieruchomości na 2025 r. będzie fakultatywne. Rozwiązanie to jest adresowane do podatników kontynuujących działalność prowadzoną w 2024 r., w którym została złożona deklaracja podatkowa na ten rok. Przedsiębiorców, którzy rozpoczną wykonywanie działalności gospodarczej w 2025 r., będą obowiązywać, w zakresie terminu złożenia deklaracji oraz terminów płatności zaliczek na podatek od nieruchomości, regulacje obowiązujące w art. 6 ust. 9 upol.

Nie przewiduje się natomiast przedłużenia w 2025 r. terminu dla złożenia informacji o nieruchomościach i obiektach budowlanych IN-1 przez przedsiębiorców będących osobami fizycznymi – w związku z wynikającymi z projektu zmianami w zakresie nowych definicji budynku i budowli.

Zakłada się, że projekt, co do zasady, zachowuje *status quo* w zakresie przedmiotu opodatkowania i jest w tym aspekcie neutralny, zatem nie powinien spowodować zasadniczych zmian w zakresie sposobu opodatkowania majątku podlegającego opodatkowaniu. Potencjalna możliwość zaistnienia różnic w tym zakresie może jednak w większym stopniu dotyczyć przedsiębiorców – osób prawnych, którzy ze względu na rozmiary prowadzonej działalności mają bardziej liczny i bardziej zróżnicowany majątek podlegający analizie pod kątem wprowadzanych regulacji.

W konsekwencji skala potencjalnych niedogodności związanych z czasochłonną koniecznością dokonania analizy wieloskładnikowego majątku uzasadnia konieczność przedłużenia terminu do złożenia korekty deklaracji podatkowej przez te podmioty – w odróżnieniu do osób fizycznych prowadzących działalność gospodarczą w o wiele mniejszym rozmiarze, co wiąże się z dokonaniem analizy pod kątem nowych regulacji w odniesieniu do o wiele mniejszej liczby posiadanych obiektów.

Należy zauważyć, że osoby prawne mają obowiązek corocznego składania deklaracji na podatek od nieruchomości. Natomiast obowiązek złożenia w 2025 r. informacji IN-1 w związku z wejściem w życie projektowanych przepisów może w ogóle nie wystąpić u przedsiębiorców będących osobami fizycznymi, gdy stan faktyczny podlegający opodatkowaniu nie ulegnie zmianie. Ponadto, gdy podatnik złoży taką informację w terminie do 15 stycznia 2025 r., to

będzie mógł ją skorygować zarówno do czasu wydania decyzji przez organ podatkowy, jak i później (w tym przypadku organ podatkowy zmieni również wcześniej wydaną decyzję).

Kolejna istotna różnica między tymi grupami przedsiębiorców leży w sposobie powstawania zobowiązania podatkowego. W przypadku osób fizycznych zobowiązanie powstaje przez doręczenie decyzji podatkowej, natomiast osoby prawne dokonują samowymiaru – wysokość zobowiązania podatkowego oblicza sam podatnik przez złożenie deklaracji podatkowej; w tym ostatnim przypadku więc obowiązek obliczenia podatku przenosi się na podatnika.

Wskazane różnice determinują odmienne podejście do omawianej kwestii i uzasadniają wprowadzenie incydentalnej regulacji obowiązującej w 2025 r. dotyczącej przedłużenia terminu do wypełnienia obowiązków informacyjnych w zakresie posiadanego majątku – wyłącznie dla przedsiębiorców niebędących osobami fizycznymi.

7) przepisy przejściowe dotyczące zmian w ustawie o opłacie skarbowej

Art. 7 ust. 1 projektu ustawy będzie stanowił podstawę prawną do wykonania obowiązku informacyjnego nałożonego w art. 11 w ust. 1a–1b ustawy o opłacie skarbowej na organy administracji publicznej i podmioty wykonujące zadania z zakresu administracji publicznej (a w konsekwencji przekazania należnej opłaty skarbowej właściwemu organowi podatkowemu), także w tych sprawach, gdy zgłoszenie lub wnioski o dokonanie czynności urzędowej albo wnioski o wydanie zaświadczenia lub zezwolenia (pozwolenia, koncesji) złożono przed dniem wejścia w życie tych przepisów i sprawa zostanie załatwiona po wejściu ich w życie przez organ administracji publicznej (podmiot) inny niż ten, do którego złożono zgłoszenie lub wnioski.

W art. 7 w ust. 2 projektu ustawy zawarto przepis przejściowy w związku z wprowadzaną zmianą organu podatkowego właściwego miejscowo w sprawie opłaty skarbowej od złożenia dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa (prokury), jego odpisu, wypisu lub kopii w formie elektronicznej za pośrednictwem systemu teleinformatycznego. Zaproponowano rozwiązanie, że w przypadkach, w których przed dniem wejścia w życie ustawy złożono taki dokument w organie administracji publicznej, podmiocie załatwiającym sprawy z zakresu administracji publicznej lub w postępowaniu sądowym, do ustalania organu podatkowego właściwego miejscowo w sprawie opłaty skarbowej stosuje się przepisy dotychczasowe, tj. ze względu na miejsce złożenia dokumentu. Mając na względzie stosunkowo niską stawkę opłaty skarbowej od tych przedmiotów (17 zł), uzasadnienie do przyjęcia takiego rozwiązania wynika z ekonomicznego punktu widzenia, tj. pracochłonności i kosztów związanych z przekazaniem zapłaconej opłaty organowi podatkowemu właściwemu

po wejściu w życie zmian przez organ podatkowy, na rachunek którego opłata skarbową została zapłacona. Z tego względu zmienione przepisy będą miały zastosowanie do dokumentów stwierdzających udzielenie pełnomocnictwa lub prokury oraz ich odpisów, wypisów lub kopii złożonych w formie elektronicznej za pośrednictwem systemu teleinformatycznego począwszy od dnia wejścia w życie zmian.

8) Przepis przejściowy w zakresie opłaty uzdrowiskowej

Art. 9 reguluje kwestię obowiązywania aktów prawa miejscowego, uchwał rad gmin, wydanych na podstawie zmienianego art. 19 pkt 2 upol.

W celu wyeliminowania obowiązku wydawania przez rady gmin nowych uchwał na podstawie zmienianego art. 19 pkt 2 upol proponuje się, aby dotychczasowe uchwały zachowały ważność do czasu wydania uchwał na podstawie zmienianego art. 19 pkt 2. Należy zauważyć, że w wielu przypadkach nie będzie potrzeby podjęcia nowych uchwał na podstawie art. 19 pkt 2 upol, gdyż wprowadzana możliwość nałożenia obowiązku prowadzenia ewidencji na inkasentów opłaty uzdrowiskowej dotyczy wyłącznie gmin, na terenie których została wprowadzona ta opłata.

III. Określenie terminu wejścia w życie ustawy

Proponuje się, aby projektowana ustawa weszła w życie z dniem 1 stycznia 2025 r.

Projektowana regulacja nie jest sprzeczna z prawem Unii Europejskiej.

Projektowana regulacja nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych¹⁹⁾.

Projektowana ustawa nie wymaga przedłożenia instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, o którym mowa w § 39 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów²⁰⁾, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projektowana ustawa, jako dotycząca funkcjonowania samorządu terytorialnego, została pozytywnie zaopiniowana przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego.

Projektowana regulacja może mieć pozytywny wpływ na mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców ze względu na zapewnienie określoności przepisów podatkowych definiujących budowlę i budynek.

¹⁹⁾ M.P. z 2024 r. poz. 806.

²⁰⁾ M.P. z 2022 r. poz. 348.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa²¹⁾ oraz § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów, projekt podlega udostępnieniu w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie „Rządowy Proces Legislacyjny”.

²¹⁾ Dz. U. z 2017 r. poz. 248.